

At fremme Nationalfølelsen blandt de unge.

»Da der er en anerkendt Trang i vore offentlige Skoler til Oplysning om Selvstyre og til paa en mere direkte Maade at opelske Nationalfølelsen hos Børnene i et Land, der er grundlagt paa den i Uafhængighedserklæringen fastslaaede almindelige Frihed og Lighed, er det besluttet: »At den nationale Kvindeforening tiltræder den almindelige Bevægelse for at vække Fædrelandskærlighed i de forenede Staters Skoler, bl. a. ved at anbringe Flag paa enhver Skolebygning og i enhver Skolestue Landet over, og at et Udvalg om Undervisning i Fædrelandskærlighed maa blive føjet til Listen over Raadets staaende Udvalg.«

At forlange Reformer i Skilsmiselloven.

Den nationale Kvindeforening i Amerika har besluttet:

»At da Skilsmisse i lige Grad angaar begge Køn, skulle det ogsaa anses for Ret, om begge Køn blev repræsenterede i alle de Udvalg, som behandler Skilsmisse. I dette Øjemed anmoder nærværende Udvalg, som Repræsentanter for omtrent 700,000 Kvinder, Lovgivningsmagten i de enkelte Stater om, at saadanne Komtationer i Fremtiden maa blive sammensatte af et lige stort Antal Mænd og Kvinder;«

»at udtale Ønske om, at Skilsmisseforeningen ikke vil foretage sig noget Skridt med Hensyn til en Forandring af de bestaaende Love, uden først at forhandle med Kvindeforeningen gennem dens staaende Udvalg;«

»at bemyndige et af Kvindeforeningen nedsat Udvalg til at henvende sig til Skilsmisseforeningen for at tilvejebringe Samarbejde mellem Mænd og Kvinder i denne Sag, der i saa høj Grad angaar begge Køn;«

»at søge, som det første Skridt til at hæve Hjemmets Niveau, at faa stillet Mænd og Kvinder paa lige Fod;«

»at sende en Skrivelse til Guvernøren for hver Stat og hvert Territorium med Anmodning om at faa Lovgivernes Opmærksomhed henledet paa Skilsmisellovene, samt faa nedsat et Udvalg, der skal tage Sagen under Overvejelse, hvilket Udvalg bør bestaa af et lige Antal Mænd og Kvinder.«

Endvidere drøftede man Programmet for Foreningens forestaaende offentlige 3 Ugers Møde, der skulde afholdes i Washington i Februar 1895.

Det blev vedtaget, at man skulde indbyde Delegerede for de eksisterende nationale Kvindeforeninger i Frankrig, Belgien, Tyskland og Canada, samt den internationale Kvindeforenings Bestyrelse, hvis Præsident er Grevinden af Aberdeen.

Lokale Kvindeforeninger, der oprettes i forskellige Byer, og som ønsker at repræsenteres ved den nationale Kvindeforenings Møde i Februar 1895, erholder Tilladelse hertil.